

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 118. An & quando Communio danda sit pueris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

ca Pascha, quamvis autem hoc posterius non possit amplius impleri, tamen prius, si antehac impletum non est, adhuc impleri potest, ergo etiam debet; sicuti si ex poenitentia debeas jejunare die Veneris, vel festo trium Regum solvere debitum, quamvis tum negligas, vel non possis, teneris tempore insequente: probatque idem Carden. in 1. crisi d. 51., dicens esse moraliter certum, quamvis *llls.* putet esse ad summum probabilius. Putant autem Lugo n. 66. & Bernal n. 76. post neglectum tempus Paschale non esse novam culpam, si Communionem diu differat, dummodo ante sequens Pascha communicet, quia tempus Paschatis amplius observari non potest; & Communio annua non determinat sibi potius hoc, quam illud tempus; sed probabilius contradicunt Suar. *Vasq. Aversa*, Platel n. 434., quia Ecclesia videtur etiam ideo determinasse Pascha, ne diutius differatur, & ideo etiam Superiores ecclesiastici urgent, ut si quis in Paschate non communicarit, statim faciat, quantum potest.

De poena privationis sepulturæ, si negligatur Communio paschalis, dicetur L. 7., quando de censuris, & de privatione sepulturæ.

645. Q. 118. An & quando Communio danda sit pueris. R. Colligetur ex seqq.

§. 1. Infantes etiam ante usum rationis possent cum fructu Eucharistiam suscipere, quia per Baptismum sunt Oves Christi, capaces nutritionis & augmenti gratiæ, uti habet communis cum *Dicafl.* d. 9. dub. 11. contra *Maj. Sor. Cathar.* & alios apud *Suar.* d. 62. s. 4. Et ita legimus in primitiva Ecclesia eis datam esse Communionem.

unionem, uti referuat *Trid. sess. 21. C. 4. & Lugo d. 13 s. 2.* Nunc tamen dari non debet, saltem in latina Ecclesia, *S. Th. Q. 80. A. 9. Aversa. Q. 8. s. 1. §. Tertio.* Et hoc esse illicitum colligimus ex ipso non usu, & communi sensu in Ecclesia. *Dixi,* in latina, nam testatur *Arcud. L. 3. c. 40.* Græcos infantibus (quia species panis sumere non possunt) instillare species vini, saltem madefacto digito Sacerdotis; quod licet Ecclesia non damnet, tamen nunc etiam non approbat.

§. 2. Quamvis usus habeat, ut pueri non communicent ante annum decimum vel undecimum, tamen ut communicent, non requiritur certa ætas, sed sufficit illa, cui conjuncta est capacitas discernendi hunc cibum spirituales à corporali, uel colligitur ex illis; quæ congerit *J. Sanch. d. 26.* Unde qui judicatur capax absolutionis Sacramentalis absolute accipiendæ, potius est capax Communionis, cum ad hanc minus prærequiratur: Et rectè notat *Aversa s. 2. intra latitudinem ætatis à 10. ad 14. annum* debere pueros ad Communionem admitti; quod autem attinet ad ætatem, quâ obligentur, rectè notat prius obligari ad Missam, ad abstinendum à carnibus, ad Confessionem quàm Communionem, & quàmvis admitti possint, non ideo statim esse obligationem, sed tum teneri pueros, quando à parentibus vel Parocho fuerint moniti.

§. 3. Pueris, quamvis antehac non communicarint, dandum est Viaticum, nisi alicubi sit contraria consuetudo, *Suar. Laym. Lugo n. 37. Bernal d. 34. n. 91. Aversa supra, Dicast. d. 10. à n. 110. Tamb. Lonh. aliique. Consentient Diana &*

D d 3

alii,

alii, licet vix septimum vel octavum annum sint egressi, dummodo instrui possint, quia sunt capaces talis Sacramenti, & saepe indigent affectu illius: cumque præceptum divinum obligans determinatè ad Viaticum nihil committat iudicio Ecclesiae vel Confessarii circa ætatem, neque tum expectari possit plenior usus rationis, non est ratio, cur non obligentur statim, si habeant plenam cibi huius spiritualis discretionem. Unde audiendi non sunt Ochag. Gran. Mayat. Hurt. alique, qui ejusmodi obligationem absolutè negant: Nec Vasq., qui absolutè dicit non esse licitum tali puero dare Viaticum: Nec Navar., qui dicit esse licitum, consulitque fieri, sed putat non esse obligationem.

648. §. 4. In dubio, an puer habeat plenum usum rationis, rectè docent Lugo n. 40. Dicast. n. 131. Dian. p. 10. T. 16. R. 36. Tamb. de Comm. c. 5. n. 14. posse dari Viaticum, quia certò proderit: tamen addunt non esse obligationem dandi, quia in dubio est possessio pro libertate contra legem; sed in hoc ultimo contradicit Bernal supra, dicens si possit, etiam debere dari: hinc Schild. tr. 6. n. 21. absolutè negat eis dandum, ob periculum irreverentiae: sed tenenda est una è prioribus sententiis.

649. §. 5. S. Anton. Castrop. alique gravissimi AA. cum J. Sanch. d. 26. rectè evincunt, pueros septennium egressos, aut etiam ante septennium, si discernant hunc cibum spirituales, per se loquendo, teneri præcepto Communionis paschalis, nil proprius Sacerdos judicet differendum, cui hoc dijudicandum committit Consilium Lateran. n. 625. relatum, cum enim Eccle-

fia

ha non determinet ætatem, sed tantum prærequirat annos discretionis, & *S. Thom.* q. 80. a. 9. ad 3. dicat hoc Sacramentum posse conferri pueris habentibus aliquem usum rationis, quando anni discretionis adfunt, etiam adest, per se loquendo, obligatio præcepti. Rectè tamen notat *Lugo* n. 36. non obligari nunc hoc ipso, quod hunc cibum spirituales discernant à corporali; quod probat *Dicaſt.* à n. 103. ex usu & praxi Ecclesiæ interpretante hoc præceptum, & non ideo statim pueros admittente ad Communionem. Quamvis autem *Escob.* l. 20. n. 85. citans *Navar.* & *Cordub.* absolute dicat usum habere, ut non obligentur ante pubertatem, id est, masculi ante 14. foeminae ante 12. annum, tamen alii communiter & melius dicunt, attendendum esse, non ad annos præcisè, sed potissimum ad maturitatem iudicii, & spem reverentiae debitæ ab illis exhibendæ. Addit *Lugo* n. 39. tempus huius obligationis non incipere pueris in indivisibili, sed potius esse multos, quibus licetè posset dari hoc anno Communio, & tamen licetè differri post unum, aut etiam secundum, *Suar.* d. 70. s. 1. & *Amic.* d. 29. n. 71. ut nempe melius se præparent, & cum majori reverentia accedant; obligantur tamen parentes, aut alii, qui sunt loco parentum, curare, ut interrogentur proprii Sacerdotes.

§. 6. Per proprium Sacerdotem, ad cuius 650.
consilium remittitur pro differenda quandoque Communionem paschali, secundum *Dicaſt.* n. 90. intelligitur Parochus, vel qui cum illo ordinariam jurisdictionem habet; nihilominus *Suar.* supra, *Busenb.* & alii communissimè loco pro-

prii Sacerdotis, utuntur nomine Confessarii, & sic videtur habere usus, ex consensu ac tacita approbatione Parochorum, unde Bernal n. 64. dicit, si puer non indigeat Confessione, nec habeat Confessarium, quem interroget, posse stare determinatione parentum, vel eorum, qui sunt loco parentum.

651. Q. 119. Quomodo sit instruendus, qui primâ vice vult communicare. R. Hoc modo:

1. Quid est Communicare? R. Est Sacramentum Altaris, sive Sacratissimam Eucharistiam ore excipere, & in stomachum deglutire, in eum finem, ut sit spiritualis refectio animæ nostræ.

2. Quid accipimus in Communionem? R. Christum Dominum.

3. Quid intelligis per Christum Dominum? R. Filium Dei, sive secundam Personam factam hominem.

4. Estne Christus ubique? R. Secundum Divinitatem est ubique, secundum Humanitatem non est ubique, sed tantum in cœlo ad dexteram Dei Patris, & in terra in Sacramento Eucharistie.

5. Quando est præsens in Sacramento Eucharistie? R. Post verba consecrationis, quæ proferruntur statim ante elevationem hostiæ & calicis.

6. Quid est sub hostia & in calice ante & post prolata verba consecrationis? R. Ante prolata verba, est tantum panis in hostia, & tantum vinum cum admixtione parva aquæ in calice: sed post prolata verba, in hostia est totus Christus, cum Divinitate & humanitate, cum corpore & anima, cum Carne & Sanguine, & nihil panis est amplius ibi sed tantum sunt species, figura, color, odor, sapor panis. In calice autem est idem
totus